

1978 APR 10

NEPSPORT

796

SPORTMOZGALOM

JUBILEUMI FELSZÁMOLÁS

Április 15-vel megszűnik a Budapesti Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet

A beszélgetés egyik árukkorú pillanata volt, amikor belepert a szobába egy harmadik orvos. Partnereim elhallgattak, érződött a feszültség a levegőben, úgy néztek mindketten a tollamra és a jegyzetfüzetemre, hogy igyekeztem mindkettőt feltűnés nélkül a zsebembe csúsztatni, s éppen valami közömbös kérdésen törtem a fejemet, amikor az újonnan jött felém bólintott: „Ujságról? Sejtettem. Csak folytassák nyugodtan.” Es beállt nyugodtan kis körünkbe.

Ebben a Kossuth Lajos téri épületben hónapok óta ilyen a hangulat. Bizonytalanság, gyanaktvas, tájékozatlanság, értetlenség és elkeseredés. Április 15-i határidővel megszűnik a Budapesti Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet, amely eddig hivatva volt a budapesti, nem válogatott szintű sportolók sportorvosi ellenőrzésére és ellátására.

A BTSI gazdája a Fővárosi Tanács egészségügyi főosztálya, természetes, hogy kérdésünkkel, magyarázatért, oda fordultunk. Dr. Földi Mária főorvos, a határozat gyakorlati lebonyolítója így foglalta össze az indokokat:

— Korábban a szakgondozás területén úgynevezett igazgatóságok működtek, amelyek összefüggő feladatot láttak el. Az új tanácsvörny értelmében azonban ezek fokozatosan elvesztették hatáskörüket és intézkedési jogukat, így az operatív munka megszűnt, csak a szakmai irányítás maradt meg. Sort kellett tehát keríteni ezeknek az operatív feladatoknak a decentralizálására, vagyis kerületekhez való kapcsolására. Ez meg is történt, most már csak a sportorvosi munka lógott ki a sorból. A felszámolás előkészítése körülbelül három éve folyik, s most érkezett el a gy-

akorlati megvalósításhoz, amikor sikerült a decentralizálás anyagi és személyi feltételeit biztosítani. Véleményünk szerint az elvi elgondolás feltétlenül jó, és bízunk benne, hogy a gyakorlatban is beváltja a hozzá fűzött reményeket, hiszen a BTSI eddig sem tudta biztosítani a magas szintű vizsgálatot.

A BTSI dolgozói érthetően el-lenzik a lépést, de tekintve, hogy továbbra is az egészségügyi főosztály marad a felettes hatóságuk, nem szívesen lebbentik fel a fátyalat személyükről. Úgy gondolom azonban, maga a téma annyira érdekes, hogy név nélkül is összefoglalhatók a felszámolással kapcsolatos vélemények.

Vélemény I.

— Magam az NDK-ban végeztem orvosi tanulmányaimat, s bár gyerekgyógyász lettem, már egyetemista koromban úgy alakult az életem, hogy szoros kapcsolatba kerültem a sportorvosi munkával. Közvetlenül tapasztalhattam, hogy milyen színvonalon áll ott ez a munka. Talán éppen a kinti tapasztalataim lelkesítettek arra, hogy itthon is a sportorvoslást választam. Nos, nem árulok el titkot, ha azt mondom, mi, még a jelenlegi körülmények között is, mérföldekkel vagyunk lemaradva az NDK-tól ebben a tekintetben.

Vélemény II.

— Gyakorlatilag ez a változtatás azt jelenti, hogy egészséges emberek preventív vizsgálatát a betegellátáshoz integrálják. Túl azon, hogy a jövőben egy-egy kerületi sportorvosra négy-hat-ezer ember ellátása jut majd, ami eleve lehetetlenné teszi az érdemi munkát, szemléletbeli gondokkal is meg kell majd küzdenie. Elkerülhetetlen feszültséghez vezet majd a kollégákkal, hogy az amúgy is zsúfolt szakrendeléseket (EKG,

laboratórium stb.) egészséges emberekkel terhelem. Egyébként, amikor kint voltam a kerületemnél tájékozódni, máris találkoztam ezzel a szemlélettel. Azt mondták, nekem itt nem kell minőségi munkát végezni, az a dolgom, hogy viszonylag jó fizetésért rátegyem a pecsétet az igazolásokra. Persze, csak jellemző adatként, egyelőre még pecsétünk sincsen.

Vélemény III.

— A betegellátásban, ugyebár, az a tanácsi elv, hogy a kerületi rendelőkben azokat lehet ellátni, akik vagy a kerületben laknak, vagy a kerületben dolgoznak. Igen ám, csak hogy a sportolók nagy része nem abban a kerületben lakik, illetve dolgozik, ahol sportol. Ez az egyik alapvető ellentmondás. Hogy a kerületi sportorvosnak nyilvánvalóan szoros kapcsolat kell majd kialakítania a kerületi sportszervekkel, egyesületekkel, de az egyesületi tagok jó része soha nem kerülhet a keze alá, mert más kerületi illetőségű. Eddig ide, a BTSI-be gyakorlatilag mindenki jöhetett, megvizsgáltuk, elláttuk, ha szükséges volt, további vizsgálatra átküldtük a Sportkórházba. Most mindezek a lehetőségek megváltoznak. Jön egy ember, megnézem, hol lakik, s ha hozzám tartozik, szerény lehetőségeim között megvizsgálom, aztán kész. De mit is tehetnék mást?

Huszonegy orvos dolgozott a BTSI-ben, a hét főállásúból hat sportorvos és egy labororvos. A helyszínen tudtak EKG-, labor-, röntgen- és terhelési vizsgálatokat végezni. A BTSI huszonöt éve működik, ha úgy tetszik tehát: amolyan jubileumi felszámolás ez. Es bár dr. Földi Mária azt mondta, hogy a felszámolás előkészítése három éve folyik, maguk az ér-

dektelt orvosok csak a múlt év november 22-én ismerkedtek meg a tervvel. Akkor még úgy volt, hogy december 31-e a megszűnés határideje. A határidő közben kétszer módosult, de most már, úgy látszik, elérkezett a végső terminus. Amikor ott jártam, már javában selejteztek a kartonokat, készültek a költözködéssre (a felszerelések többnyire a III. kerületi Rendelőintézetben felállítandó úgynevezett központi vizsgáló állomásra kerülnek), a gyakorlati munka mindenesetre már csak tessék-lássék módon folyt. Pedig a forgalomra nem lehetett panasz. Amikor elterjedt az érdekeltek körében a változás híre, valósággal megrohanták az öreg intézetet. Hogy még egyszer, utoljára... Azt hiszem, megbocsátható, hogy azok, akik elsősorban érdekeltek, s akiket elsősorban érint ez az átszervezés, nem fogadták túlzott rokonszenvvel a felszámolást.

De meg kell mondani, hogy általában értetlenséget váltott ki sportberkekben. Losonczi Tibor, a BTSH elnökhelyettese is azt hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Tanács előremutató tömegsport-határozatainak egyik alapvető feltétele a gondosan megszervezett orvosi ellenőrzés és tanácsadás, s ez az új elképzelések szerint nem látszik biztosított-nak. A gyakorlatban az történt, hogy amikor jobbat szerettek volna kapni a sportegészségügy terén is, a növekvő feladatoknak megfelelően — rosszabbal kell beérniük.

Ma még persze, mindez csak feltételezés, de anynyi biztos: túl nagy árat kell fizetnie Budapest sportjának, ha ezek az intézkedések nem váltják be a hozzájuk fűzött reményeket. S félt, hogy ez így lesz.

Kocsis L. Mihály